

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2007/59/EY,

annettu 23 päivänä lokakuuta 2007,

vetureita ja junia rautateillä yhteisössä ajavien veturinkuljettajien hyväksymisestä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä, ja ottavat huomioon sovittelukomitean 31 päivänä heinäkuuta 2007 hyväksymän yhteisen tekstin ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisön rautateiden turvallisuudesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY ⁽⁴⁾ mukaan rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten on järjestettävä turvallisuusjohtamisjärjestelmänsä sellaisiksi, että rautatiejärjestelmä voi saavuttaa vähintään yhteiset turvallisuustavoitteet ja että se on kansallisten turvallisuussääntöjen ja yhteentoimivuuden teknisissä eritelmissä (YTE) vahvistettujen turvallisuusvaatimusten mukainen ja että siinä sovelletaan yhteisten turvallisuusmenetelmien asiaankuuluvia osia. Turvallisuusjohtamisjärjestelmään kuuluu muun muassa sellaisten henkilökunnan koulutusohjelmien ja järjestelmien tarjoaminen, joilla varmistetaan henkilökunnan pätevyyden ylläpitäminen ja tehtävien asianmukainen suorittaminen.
- (2) Direktiivissä 2004/49/EY säädetään, että saadakseen rataverkon käyttöoikeuden rautatieyrityksellä on oltava turvallisuustodistus.
- (3) Yhteisön rautateiden kehittämisestä 29 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/440/ETY ⁽⁵⁾ edellyttää, että toimiluvan saaneilla rautatieyrityksillä on ollut 15 päivästä maaliskuuta 2003 alkaen oikeus käyttää Euroopan laajuista rautateiden rahtiliikenneverkkoa kansainvälisen rahtiliikenteen palvelujen hoitamiseksi ja

että sillä on viimeistään vuodesta 2007 alkaen oikeus käyttää koko rautatieverkkoa kansallisen ja kansainvälisen rahtiliikenteen palvelujen hoitamiseksi. Tämä asteittainen käyttöoikeuden laajentaminen johtaa väistämättä veturinkuljettajien kansalliset rajat ylittävän liikkuvuuden kasvuun. Tämän vuoksi kasvaa sellaisten kuljettajien kysyntä, jotka ovat saaneet koulutuksen ja luvan ajaa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.

- (4) Komission vuonna 2002 tekemä tutkimus osoitti, että veturinkuljettajien hyväksymisen ehtoja koskevissa kansallisissa säädöksissä on huomattavia eroja. Jotta nämä erot voitaisiin poistaa ja säilyttää samalla korkea rautatiejärjestelmän turvallisuuden taso yhteisössä, veturinkuljettajien hyväksymistä varten olisi siksi vahvistettava yhteisön säännöt.
- (5) Näiden yhteisön sääntöjen olisi myös edistettävä työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen, sijoittautumisvapauteen ja palvelujen tarjoamisen vapauteen liittyviä yhteisön politiikkoja yhteisen liikennepolitiikan yhteydessä siten, että välitetään kilpailun vääristymät.
- (6) Näillä yhteisillä säännöksillä olisi pyrittävä ennen kaikkea helpottamaan veturinkuljettajien liikkuvuutta jäsenvaltioiden välillä ja myös rautatieyritysten välillä sekä edistettävä yleisesti sitä, että kaikki rautatiealan toimijat tunnustavat lupakirjat ja yhdenmukaistetut lisätodistukset. Tätä varten olisi vahvistettava vähimmäisvaatimukset, jotka hakijan on täytettävä saadakseen lupakirjan tai yhdenmukaistetun lisätodistuksen.
- (7) Tämä direktiivi liittyy ja laajalti myös perustuu Euroopan rautatieyhteisön (CER) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) tekemään historialliseen sopimukseen tietyistä yhteentoimivia rajatylittäviä palveluja suorittavien, liikkuvassa työssä olevien työntekijöiden työoloja koskevista seikoista ⁽⁶⁾.
- (8) Vaikka jäsenvaltio jättäisi tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle kuljettajat, jotka toimivat yksinomaan tietyissä rautatiejärjestelmä-, verkko- ja rataverkkoluokissa, tämä ei saisi rajoittaa millään tavoin kyseisen jäsenvaltion velvollisuutta ottaa huomioon lupakirjojen voimassaolo koko Euroopan unionin alueella tai yhdenmukaistettujen lisätodistusten voimassaolo asianomaisen rataverkon osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 8.9.2005, s. 64.

⁽²⁾ EUVL C 71, 22.3.2005, s. 26.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 28. syyskuuta 2005 (EUVL C 227 E, 21.9.2006, s. 464), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 14. syyskuuta 2006 (EUVL C 289 E, 28.11.2006, s. 42), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. tammikuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 25. syyskuuta 2007, ja neuvoston päätös, tehty 26. syyskuuta 2007.

⁽⁴⁾ EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44, oikaisu EUVL L 220, 21.6.2004, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 237, 24.8.1991, s. 25, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/103/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 344).

⁽⁶⁾ EUVL L 195, 27.7.2005, s. 18.

- (9) Vaatimusten pitäisi koskea ainakin veturinkuljettajalta vaadittavaa vähimmäisikää, fyysistä ja psyykkistä kuntoa, ammattikokemusta, tietämystä junan kuljettamiseen liittyvistä tietyistä aihepiireistä sekä rataverkkojen, joilla kuljettajan edellytetään ajavan, ja niillä käytetyn kielen tuntemusta.
- (10) Kustannustehokkuuden lisäämiseksi olisi yhdenmukaistetun lisätodistuksen saamiseksi kuljettajilta vaadittavassa koulutuksessa keskityttävä – siltä osin kuin se on turvallisuusnäkökohtien kannalta mahdollista ja toivottavaa – erityisiin tehtäviin, joita kuljettajan on suoritettava, esimerkiksi vaihtotyöhön, kunnossapitoon sekä matkustaja- ja tavaraliikenteeseen liittyvät tehtävät. Euroopan rautatieviaston, jäljempänä 'virasto', olisi arvioidessaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa arvioitava tarvetta liitteessä eriteltyjen koulutusvaatimusten muuttamiseen, jotta ne vastaisivat paremmin markkinoiden uutta kehittyvää rakennetta.
- (11) Rautatieyritykset ja rataverkon haltijat, jotka yhdenmukaistettuja lisätodistuksia myöntävät, voivat itse antaa yleistä ammatillista tietämystä, kielitaitoa sekä liikkuvaan kalustoon ja rataverkkoon liittyvää koulutusta. Olisi kuitenkin vältettävä mahdollisia tutkintoihin liittyviä eturistiriitoja, sulkematta kuitenkaan pois mahdollisuutta, että tutkinnon vastaanottaja voi olla yhdenmukaistetun lisätodistuksen myöntävän rautatieyrityksen tai rataverkon haltijan henkilöstöä.
- (12) Rautatieyritykset ja rataverkon haltijat ovat direktiivin 2004/49/EY 13 artiklan 4 kohdan mukaan vastuussa palveluksessa olevien kuljettajien koulutustasosta. Kuljettajia palvelukseen ottaessaan rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden olisi tässä tarkoituksessa otettava huomioon kuljettajien aiemmin saama koulutus ja pätevyys mainitun direktiivin 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti. On myös tärkeää varmistaa, että kuljettajia koulutetaan riittävä määrä. Tässä yhteydessä on kuitenkin tarpeen toteuttaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että rautatieyritys tai rataverkon haltija ei saa perusteetonta hyötyä siitä, että toinen rautatieyritys tai rataverkon haltija on kouluttanut kuljettajan, jos kuljettaja vapaaehtoisesti eroaa tämän palveluksesta siirtyäkseen ensiksi mainitun rautatieyrityksen tai rataverkon haltijan palvelukseen. Nämä toimenpiteet voivat olla luonteeltaan millaisia tahansa, kuten esimerkiksi kansallista lainsäädäntöä, työehtosopimuksia tai kuljettajien ja heidän työnantajien välisen sopimusten ehtoja tai vaihtoehtoisesti sopimuksia ehtoista, joita noudatetaan kuljettajien siirtyessä toisen yhtiön palvelukseen, jos kuljettajat ovat tällaisten sopimusten osapuolena.
- (13) Henkilöstön pätevyyttä ja terveys- ja turvallisuusoloja kehitetään yhteentoimivuutta koskevien direktiivien yhteydessä, erityisesti osana käyttötoimintaa ja liikenteen hallintaa koskevia yhteentoimivuuden teknisiä eritelmiä (YTE). On varmistettava johdonmukaisuus näiden YTE:ien ja tämän direktiivin liitteiden välillä. Komissio toteuttaa tämän muuttamalla kyseisiä YTE:itä tai mukauttamalla niitä tähän direktiiviin ja sen liitteisiin Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/48/EY ⁽¹⁾ ja tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/16/EY ⁽²⁾ säädettyjen menettelyjen mukaisesti.
- (14) Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden ja yhteisön rautateiden turvallisuuden lisäämiseksi olisi kiinnitettävä erityistä huomiota turvallisuuteen olennaisesti vaikuttavia tehtäviä veturissa ja junassa suorittavaan muuhun junahenkilökuntaan. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että vetureiden ja junien turvallisuuteen olennaisesti vaikuttavia tehtäviä suorittava muu junahenkilökunta täyttää käyttötoiminnan ja liikenteen hallinnan YTE:ssä vahvistetut vähimmäisvaatimukset. Viraston olisi määriteltävä vaihtoehtoisia mahdollisuuksia lupatodistusten myöntämisessä turvallisuuteen olennaisesti vaikuttavia tehtäviä suorittavalle muulle junahenkilökunnalle ja arvioitava eri vaihtoehtojen vaikutuksia ottaen huomioon kansalliset täytäntöönpanosuunnitelmat, jotka jäsenvaltioiden on ilmoitettava näiden YTE:ien täytäntöönpanon osalta. Tämän kertomuksen perusteella komission olisi tarvittaessa esitettävä ehdotus ehtoista ja menettelystä, joita sovelletaan lupatodistuksen myöntämiseen vetureiden ja junien turvallisuuteen olennaisesti vaikuttavia tehtäviä suorittavalle muulle junahenkilökunnalle.
- (15) Tässä direktiivissä esitettyjen lupakirjaa ja todistusta koskevien vaatimusten pitäisi koskea vain kuljettajan laillisia edellytyksiä voida kuljettaa junaa. Kaikkia muita oikeudellisia vaatimuksia, jotka ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia ja joita sovelletaan syrjimättömällä tavalla ja jotka koskevat rautatieyrityksiä, rataverkon haltijoita, rataverkkoa ja liikkuvaa kalustoa, olisi myös noudatettava ennen kuin kuljettaja voi kuljettaa junaa jossakin tietyssä rataverkossa.
- (16) Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽³⁾ eikä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽⁴⁾ säännösten soveltamista.

(1) EYVL L 235, 17.9.1996, s. 6, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2007/32/EY (EUVL L 141, 2.6.2007, s. 63).

(2) EYVL L 110, 20.4.2001, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2007/32/EY.

(3) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

(4) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (17) Tarvittavan yhdenmukaisuuden ja avoimuuden takaamiseksi yhteisön olisi vahvistettava kaikkien jäsenvaltioiden vastavuoroisesti tunnustama yhteinen hyväksymismalli, joka osoittaa yhtäältä tiettyjen vähimmäisedellytysten täytymisen ja toisaalta veturinkuljettajien ammatillisen pätevyyden ja kielitaidon ja jättää lupakirjojen myöntämisen jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja yhdenmukaistettujen lisätodistusten myöntämisen rautatieyrittäjille ja rataverkon haltijoille.
- (18) Viraston pitäisi tarkastella myös älykortin käyttöä lupakirjan ja yhdenmukaistettujen lisätodistusten sijasta. Älykortin etuna olisi, että siihen voitaisiin yhdistää molemmat edellä mainitut ja sitä voitaisiin käyttää myös muihin tarkoituksiin turvallisuuden alalla tai kuljettajien hallinnoinnissa.
- (19) Turvallisuusviranomaisten olisi käytettävä kaikkia lupakirjoissa, yhdenmukaistetuissa lisätodistuksissa ja niiden rekistereissä olevia tietoja helpottaakseen direktiivin 2004/49/EY 10 ja 11 artiklassa tarkoitetun henkilöstön hyväksymismenettelyn arviointia ja vauhdittaakseen noissa artikloissa säädettyjen turvallisuustodistusten antamista.
- (20) Sellaisten veturinkuljettajien käyttö, joihin on sovellettu tämän direktiivin mukaista lupajärjestelmää, ei saisi vapauttaa rautatieyrittäjiä ja rataverkon haltijoita velvoitteesta ottaa käyttöön veturinkuljettajien pätevyyden ja tehtävien suorittamisen sisäinen seuranta- ja valvontajärjestelmä direktiivin 2004/49/EY 9 artiklan ja liitteen III mukaisesti, vaan sen pitäisi muodostaa osa kyseistä järjestelmää. Yhdenmukaistettu lisätodistus ei saisi vapauttaa rautatieyrittäjiä eikä rataverkon haltijoita vastuusta, joka liittyy turvallisuuteen ja erityisesti niiden henkilökunnan koulutukseen.
- (21) Tietyt yritykset tarjoavat rautatieyrittäjille ja rataverkon haltijoille veturinkuljettajapalveluja. Tällaisissa tapauksissa vastuun sen varmistamisesta, että kuljettajalla on tämän direktiivin mukainen lupakirja ja että hänellä on tämän direktiivin mukainen todistus, pitäisi olla sillä rautatieyrittäjällä tai rataverkon haltijalla, jonka kanssa kuljettaja on sopimussuhteessa.
- (22) Rautateiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi veturinkuljettajien, jotka jo työskentelevät kyseisessä ammatissa ennen tämän direktiivin voimaantuloa, olisi säilytettävä hankkimansa ajo-oikeudet siirtymäkauden aikana.
- (23) Tarpeettomia hallinnollisia ja taloudellisia rasitteita olisi vältettävä korvattaessa ennen tämän direktiivin asianomaisten säännösten soveltamista myönnettyjä ajolupia tämän direktiivin mukaisilla yhdenmukaistetuilla lisätodistuksilla ja lupakirjoilla. Kuljettajille aiemmin myönnettyjen ajo-oikeuksien voimassaolo olisi siksi taattava mahdollisimman suurelta osin. Luvan myöntävien elinten olisi otettava huomioon kunkin yksittäisen kuljettajan tai kuljettajaryhmän ammattipätevyys ja kokemus, kun lupia korvataan. Luvan myöntävän elimen olisi ratkaistava kuljettajan tai kuljettajaryhmän ammattipätevyuden ja/tai kokemuksen perusteella, edellyttäkö korvaavan lupakirjan ja yhdenmukaistetun lisätodistuksen saaminen lisäkokeisiin ja/tai koulutukseen osallistumista. Luvan myöntävän elimen olisi näin ollen päätettävä, onko ammattipätevyys ja/tai kokemus riittävä vaadittujen lupakirjojen ja yhdenmukaistettujen lisätodistusten myöntämiseksi ilman tarvetta lisäkokeisiin tai -koulutukseen.
- (24) Tarpeettomia hallinnollisia ja taloudellisia rasitteita olisi myös vältettävä veturinkuljettajien vaihtaessa työnantajaa. Kuljettajan palvelukseensa ottavan rautatieyrittäjän olisi otettava huomioon aiemmin hankitut pätevyydet ja oltava mahdollisuuksien mukaan vaatimatta lisätutkintoja ja lisäkoulutusta.
- (25) Tämän direktiivin nojalla ei synny vastavuoroisen tunnustamisen velvoitetta ennen tämän direktiivin soveltamista saatujen ajo-oikeuksien osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ammattipätevyuden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY⁽¹⁾ mukaisesti käytönotettua vastavuoroisen tunnustamisen yleistä järjestelmää, jota sovelletaan siirtymäkauden loppuun.
- (26) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (27) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta vahvistaa tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat edellytykset ja kriteerit. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia tai täydentää sitä lisäämällä siihen uusia muita kuin keskeisiä osia, niistä on päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(1) EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 2006/100/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 141).

(2) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (28) Jos valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti sovellettavia määräaikoja ei erittäin kiireellisessä tapauksessa voida noudattaa, komission olisi voitava käyttää päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 6 kohdassa säädettyä kiireellistä menettelyä, kun se vahvistaa tässä direktiivissä tarkoitettuja tutkinnon vastaanottajien ja tutkintojen valintaan sovellettavia perusteita ja mukauttaa tämän direktiivin liitteitä tieteen ja tekniikan kehitykseen tässä direktiivissä tarkoitettulla tavalla.
- (29) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkistamaan ne.
- (30) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin noudattamista koskevista tarkastuksista ja asianmukaisista toimista, joita sovelletaan kuljettajan rikkoessa tämän direktiivin vaatimuksia.
- (31) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä asianmukaisista seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten rikkomiseen.
- (32) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on henkilö- ja tavaraliikenteen vetureita ja junia ajavien veturinkuljettajien hyväksymistä koskeva yhteinen sääntelykehys, vaan se voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (33) Kustannustehokkuuden vuoksi voisi olla aiheellista vapauttaa rajoitetuksi ajaksi yksinomaan yhden jäsenvaltion alueella toimivat veturinkuljettajat niiden tämän direktiivin säännösten soveltamisesta, joiden mukaan kyseisillä kuljettajilla on oltava tämän direktiivin mukaiset luvat ja yhdenmukaistetut lisätodistukset. Tällaisten vapautusten edellytykset olisi määriteltävä selkeästi.
- (34) Jäsenvaltiota, jolla ei ole rautatiejärjestelmää eikä välittömiä suunnitelmia rakentaa sellaista, koskisi suhteeton hyödytön velvoite, jos sen pitäisi saattaa tämän direktiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna ne täytäntöön. Tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden täytäntöönpanemista koskeva velvoite ei sen vuoksi saisi koskea tällaisia jäsenvaltioita niin kauan kuin niillä ei ole rautatiejärjestelmää,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

TARKOITUS, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tarkoitus

Tässä direktiivissä vahvistetaan ehdot ja menettelyt vetureita ja junia yhteisön rautatieverkossa ajavien veturinkuljettajien hyväksymiselle. Siinä vahvistetaan myös jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, veturinkuljettajille ja muille alan toimijoille, erityisesti rautatieyrityksille, rataverkon haltijoille ja koulutuskeskuskille, kuuluvat tehtävät.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan veturinkuljettajiin, jotka ajavat vetureita ja junia rautateilla yhteisössä sellaisen rautatieyrityksen lukuun, joka tarvitsee turvallisuustodistuksen, tai rataverkon haltijan lukuun, joka tarvitsee turvallisuusluvan.

2. Jäsenvaltiot eivät saa tavarajunissa olevaa muuta henkilöstöä koskevien kansallisten säännösten perusteella estää tavarajunaa ylittämästä rajaa tai liikennöimästä niiden alueella.

3. Rajoittamatta kuitenkin 7 artiklan soveltamista jäsenvaltiot voivat jättää tämän direktiivin täytäntöönpanosäännösten soveltamisalan ulkopuolelle veturinkuljettajat, jotka ajavat vain:

- metroliikenteessä, raitioteilla ja muissa kevytraidejärjestelmissä;
- verkoissa, jotka ovat toiminnallisesti erillisiä muusta rautatiejärjestelmästä ja jotka on tarkoitettu ainoastaan paikalliseen, kaupunkien ja esikaupunkien henkilö- ja tavaraliikenteeseen ja yksinomaan näissä verkoissa liikennöivien rautatieyritysten käyttöön;
- yksityisomistuksessa olevalla rataverkolla, jota rataverkon omistaja käyttää yksinomaan omassa tavaraliikenteessään;
- radan osilla, jotka on suljettu tavanomaiselta liikenteeltä rautatiejärjestelmän kunnossapitoa, uusimista tai parannusta varten.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 'toimivaltaisella viranomaisella' direktiivin 2004/49/EY 16 artiklassa tarkoitettua turvallisuusviranomaista;

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- b) 'veturinkuljettajalla' henkilöä, jolla on kyky ja lupa kuljettaa itsenäisesti, vastuullisesti ja turvallisesti junia, esimerkiksi vetureita, vaihtovetureita, työjunia, kunnossapitoon tarkoitettua raidekalustoa tai rautateiden matkustaja- tai tavaraliikenteeseen tarkoitettuja junia;
- c) 'turvallisuuteen olennaisesti vaikuttavia tehtäviä suorittavalla muulla junahenkilökunnalla' junassa olevaa henkilökuntaa, veturinkuljettajia lukuun ottamatta, jotka myötävaikuttavat junan, matkustajien ja kuljetettavan tavarantoiminnan turvallisuuteen;
- d) 'rautatiejärjestelmällä' direktiivien 96/48/EY ja 2001/16/EY määritelmän mukaista rataverkkojen muodostamaa järjestelmää, jossa on ratoja ja kiinteitä laitteita, mihin tahansa ryhmään kuuluvaa ja mitä tahansa alkuperää olevaa liikkuvaa kalustoa, joka kulkee näissä rataverkoissa;
- e) 'rataverkon haltijalla' elintä tai yritystä, joka vastaa erityisesti direktiivin 91/440/ETY 3 artiklassa määritellyn rataverkon tai jonkin sen osan perustamisesta ja kunnossapidosta, mihin voi kuulua myös rataverkon valvonta- ja turvajärjestelmien hallinnointi. Verkkoa tai verkon osaa koskevat rataverkon haltijan tehtävät voidaan jakaa eri elimille tai yrityksille;
- f) 'rautatieyrityksellä' rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä 26 päivänä helmikuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/14/EY⁽¹⁾ määriteltyä rautatieyritystä sekä muuta julkista tai yksityistä yritystä, joka harjoittaa rautateiden tavarajäsen tai matkustajaliikennettä ja joka on velvollinen huolehtimaan vetopalvelusta. Tähän kuuluvat myös yritykset, jotka tarjoavat ainoastaan vetopalveluja;
- g) 'yhteentoimivuuden teknisillä eritelmillä' eli 'YTE:illä' eritelmiä, joita kunkin osajärjestelmän tai osajärjestelmän osan on vastattava olennaisten vaatimusten täyttämiseksi ja direktiiveissä 96/48/EY ja 2001/16/EY määriteltyjen Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän ja tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden varmistamiseksi;
- h) 'virastolla' 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 881/2004⁽²⁾ perustettua Euroopan rautatievirastoa;
- i) 'turvallisuustodistuksella' todistusta, jonka toimivaltainen viranomainen myöntää rautatieyritykselle direktiivin 2004/49/EY 10 artiklan mukaisesti;
- j) 'todistuksella' yhdenmukaistettua lisätodistusta, jossa mainitaan, millä rataverkolla lupakirjan haltijalla on lupa kuljettaa ja mitä liikkuvaa kalustoa;
- k) 'turvallisuusluvalla' lupaa, jonka toimivaltainen viranomainen myöntää rataverkon haltijalle direktiivin 2004/49/EY 11 artiklan mukaisesti;
- l) 'koulutuskeskuksella' toimivaltaisen viranomaisen koulutuksen antajaksi kelpuuttamaa ja tunnustamaa elintä.

II LUKU

KULJETTAJIEN HYVÄKSYMINEEN

4 artikla

Yhteisön hyväksymismalli

1. Kaikilla veturinkuljettajilla on oltava junan kuljettamisen edellyttämä kelpoisuus ja pätevyys ja hallussaan seuraavat asiakirjat:

- a) lupakirja, joka todistaa, että kuljettaja täyttää terveydentilaa koskevat vähimmäisvaatimukset sekä koulutusta ja yleistä ammatillista pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset. Lupakirjassa on mainittava kuljettajan henkilötiedot ja luvan antanut viranomainen sekä luvan voimassaoloaika. Lupakirjan on oltava liitteessä I esitettyjen vaatimusten mukainen siihen asti, kun yhteisön hyväksymismalli otetaan käyttöön 4 kohdan mukaisesti;
- b) yksi tai useampi todistus, jossa mainitaan, millä rataverkoilla lupakirjan haltijalla on lupa kuljettaa ja mitä liikkuvaa kalustoa. Kunkin todistuksen on oltava liitteessä I esitettyjen vaatimusten mukainen.

2. Vaatimusta, että kuljettajalla on oltava todistus jotakin tiettyä rataverkon osaa varten, ei kuitenkaan sovelleta jäljempänä luetelluissa poikkeustapauksissa edellyttäen, että toinen veturinkuljettaja, jolla on voimassa oleva todistus asianomaista rataverkkoa varten, istuu kuljettajan vieressä ajon aikana:

- a) kun rautatieliikenteen häiriön vuoksi rataverkon haltijan nimeämässä tapauksissa on tarpeen kuljettaa juna toista reittiä tai kunnossapitaa rataa;
- b) poikkeuksellisissa yksittäistapauksissa, joissa liikennöidään museojunilla;
- c) poikkeuksellisissa yksittäistapauksissa tavaraliikenteessä rataverkon haltijan suostumuksella;
- d) uuden junan tai veturin toimittamisen tai esittelyn yhteydessä;
- e) kuljettajakoulutuksen tai -kokeen yhteydessä.

Tämän mahdollisuuden käyttämisestä päättää rautatieyritys, eikä sitä voi edellyttää asianomainen rataverkon haltija tai toimivaltainen viranomainen.

⁽¹⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/49/EY.

⁽²⁾ EUVL L 164, 30.4.2004, s. 1, oikaisu EUVL L 220, 21.6.2004, s. 3.

Aina kun toista kuljettajaa käytetään siten kuin siitä säädetään edellä, asiasta on ilmoitettava etukäteen rataverkon haltijalle.

3. Todistus sallii kuljettamisen jommassakummassa tai molemmissa seuraavista luokista:

- a) luokka A: vaihtoveturit, työjunat, kunnossapitoon tarkoitettu raidekalusto ja kaikki muut veturit, kun niitä käytetään vaihtotyössä;
- b) luokka B: matkustaja- ja/tai tavaraliikenne.

Todistus voi sisältää kaikkia luokkia koskevan luvan, joka kattaa 4 kohdassa tarkoitettut koodit.

4. Komissio hyväksyy 4 päivään joulukuuta 2008 mennessä viraston laatiman ehdotuksen perusteella lupakirjaa, todistusta ja todistuksen oikeaksi todistettua jäljennöstä varten yhteisön mallit ja päättää niiden fyysisistä ominaisuuksista ottaen huomioon toimenpiteet väärentämisen estämiseksi. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 4 päivään joulukuuta 2008 mennessä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä ja jotka koskevat tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen luokkien A ja B eri tyyppejä varten tarvittavia yhteisön koodeja, 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen ja viraston suosituksen perusteella.

5 artikla

Petostentorjuntatoimenpiteet

Toimivaltaiset viranomaiset ja todistukset myöntävät elimet toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta vältetään lupakirjojen ja todistusten väärentämisen ja 22 artiklassa edellytetyjen rekisterien luvattoman muuttamisen vaarat.

6 artikla

Omistajuus, kieli ja myöntävät viranomaiset

1. Lupakirja kuuluu sen haltijalle, ja sen myöntää 3 artiklan a alakohdassa määritelty toimivaltainen viranomainen. Jos toimivaltainen viranomainen tai sen edustaja myöntää lupakirjan jollakin kansallisella kielellä, joka ei ole yhteisön kieli, sen on laadittava luvasta kaksikielinen toisinto, jossa toisena kielenä on jokin yhteisön kielistä.

2. Todistuksen myöntää rautatieyritys tai rataverkon haltija, joka on kuljettajan työnantaja tai alihankkija. Todistus kuuluu sen myöntävälle yritykselle tai rataverkon haltijalle. Direktiivin 2004/49/EY 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti kuljettajalla on

kuitenkin oikeus saada siitä jäljennös. Jos rautatieyritys tai rataverkon haltija myöntää todistuksen jollakin kansallisella kielellä, joka ei ole yhteisön kieli, sen on laadittava todistuksesta kaksikielinen toisinto, jossa toisena kielenä on jokin yhteisön kielistä.

7 artikla

Maantieteellinen kelpoisuus

- Lupakirja on voimassa koko yhteisön alueella.
- Todistus on voimassa vain siinä mainittujen rataverkkojen ja siinä mainitun liikkuvan kaluston osalta.

8 artikla

Kolmansien maiden veturinkuljettajien hyväksymisasiakirjojen tunnustaminen

Jäsenvaltio voi tunnustaa yksinomaan jäsenvaltion rajat ylittävillä rautateiden rataosuuksilla ajavien kolmannen maan veturinkuljettajien hyväksymisasiakirjat kyseisen kolmannen maan kanssa tehtyjen kahdenvälisen sopimusten mukaisesti.

III LUKU

LUPAKIRJAN JA TODISTUKSEN SAAMISEHDOT

9 artikla

Vähimmäisvaatimukset

- Lupakirjan saadakseen hakijan on täytettävä 10 ja 11 artiklassa asetetut vähimmäisvaatimukset. Hakijalla on oltava todistuksen myöntämiseksi ja sen voimassa pitämiseksi lupakirja ja hänen on täytettävä 12 ja 13 artiklassa asetetut vähimmäisvaatimukset.
- Jäsenvaltio voi soveltaa tiukempia vaatimuksia lupakirjojen myöntämiselle omalla alueellaan. Muiden jäsenvaltioiden myöntämät lupakirjat sen on kuitenkin tunnustettava 7 artiklan mukaisesti.

I jakso

Lupakirja

10 artikla

Vähimmäisikä

Jäsenvaltioiden on säädettävä lupakirjan hakijalta vaadittava vähimmäisikä, jonka on oltava vähintään 20 vuotta. Jäsenvaltio voi kuitenkin myöntää lupakirjan 18 vuotta täyttäneelle hakijalle, jolloin lupakirja on voimassa vain sen myöntäneen jäsenvaltion alueella.

11 artikla

Perusvaatimukset

1. Hakijalla on oltava hyväksyttävästi suoritettu vähintään yhdeksän vuoden yleissivistävä peruskoulutus (alemman ja ylemmän perusasteen koulutus) ja hyväksyttävästi suoritettu ammatillinen peruskoulutus, joka vastaa Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden ammatillisen koulutuksen todistusten vastaavuudesta 16 päivänä heinäkuuta 1985 tehdyssä neuvoston päätöksessä 85/368/ETY⁽¹⁾ tarkoitettua tasoa 3.

2. Hakijan on osoitettava 20 artiklan säännösten mukaisesti kelpuutetun tai tunnustetun lääkärin suorittamalla tai – jäsenvaltion päätöksestä riippuen – tämän valvonnassa suoritettulla terveystarkastuksella olevansa fyysisiltä ominaisuuksiltaan sopiva. Terveystarkastuksessa on tutkittava ainakin liitteessä II olevissa 1.1, 1.2, 1.3 ja 2.1 kohdassa mainittujen vaatimusten täyttyminen.

3. Hakijan on osoitettava 20 artiklan säännösten mukaisesti kelpuutetun tai tunnustetun psykologin tai lääkärin suorittamalla tai – jäsenvaltion päätöksestä riippuen – tämän valvonnassa suoritettulla testillä olevansa psyykkisiltä ominaisuuksiltaan tehtävään sopiva. Testissä on tutkittava ainakin liitteessä II olevassa 2.2 kohdassa mainittujen vaatimusten täyttyminen.

4. Hakijan on osoitettava ammatissa vaadittava yleinen pätevyytensä suorittamalla hyväksytysti ainakin liitteessä IV luetellut yleiset aihepiirit kattava koe.

II jakso

Todistus

12 artikla

Kielitaito

Liitteessä VI tarkoitettut kielitaitoon liittyvät vaatimukset on täytettävä sen rataverkon osalta, jota varten todistusta haetaan.

13 artikla

Ammatillinen pätevyys

1. Hakijan on suoritettava hyväksytysti koe, jolla tutkitaan siihen liikkuvaan kalustoon liittyvä ammatillinen tietämys, jonka osalta todistusta haetaan. Tämän kokeen on katettava ainakin liitteessä V luetellut yleiset aihepiirit.

2. Hakijan on suoritettava hyväksytysti koe, jolla tutkitaan niihin rataverkkoihin liittyvä ammatillinen tietämys, joita varten todistusta haetaan. Tämän kokeen on katettava ainakin liitteessä VI luetellut yleiset aihepiirit. Tarvittaessa tällä kokeella tutkitaan myös liitteessä VI olevassa 8 kohdassa tarkoitettu kielitaito.

(¹) EYVL L 199, 31.7.1985, s. 56.

3. Rautatieyrittäjä tai rataverkon haltija antaa hakijalle direktiivin 2004/49/EY mukaista turvallisuusjohtamisjärjestelmäänsä koskevan koulutuksen.

IV LUKU

LUPAKIRJAN JA TODISTUKSEN SAAMISMENETTELY

14 artikla

Lupakirjan saaminen

1. Toimivaltainen viranomainen julkistaa lupakirjan saamiseksi noudatettavan menettelyn.

2. Hakijan tai hakijan puolesta toimivan tahon on jätettävä lupakirjaa koskeva hakemus toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Toimivaltaiselle viranomaiselle jätettävät hakemukset voivat koskea uuden lupakirjan myöntämistä, lupakirjan tietojen päivittämistä, lupakirjan uusimista tai sen kaksoiskappaleen saamista.

4. Toimivaltainen viranomainen myöntää lupakirjan mahdollisimman pian ja viimeistään kuukauden kuluttua siitä, kun se on saanut kaikki tarvittavat asiakirjat.

5. Lupakirja on voimassa 10 vuotta, ellei 16 artiklan 1 kohdan säännöksistä muuta johdu.

6. Lupakirja myönnetään yhtenä alkuperäiskappaleena. Lupakirjasta saa valmistaa virallisen jäljennöksen vain toimivaltainen viranomainen kaksoiskappaletta koskevan pyynnön perusteella.

15 artikla

Todistuksen saaminen

Kunkin rautatieyrittäjän ja rataverkon haltijan on osana turvallisuusjohtamisjärjestelmäänsä määritettävä menettelyt todistusten myöntämiselle ja päivittämiselle tämän direktiivin mukaisesti, sekä muutoksenhakumenettelyt, joilla kuljettajat voivat pyytää myöntämistä, päivittämistä taikka tilapäistä tai lopullista peruuttamista koskevan päätöksen uudelleentutkimista.

Erimielisyystapauksissa asianosaiset voivat saattaa asian toimivaltaisen viranomaisen tai riippumattoman muutoksenhakuelimen ratkaistavaksi.

Rautatieyrittäjän tai rataverkon haltijan on viipymättä päivitettävä todistus, jos todistuksen haltijalle on myönnetty liikkuvaa kalustoa tai rataverkkoa koskevia lisälupia.

16 artikla

Määräaikaistarkastukset

1. Jotta lupakirja pysyy voimassa, sen haltijan on määräajoin käytävä kokeissa ja/tai tarkastuksissa, joissa tutkitaan 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttyminen. Terveystilavaatimusten osalta vähimmäistoistumistiheydessä noudatetaan liitteessä II olevan 3.1 kohdan säännöksiä. Terveystarkastukset suorittaa 20 artiklan mukaisesti kelpuutettu tai tunnustettu lääkäri tai ne suoritetaan tämän valvonnassa. Yleisen ammatillisen tietämyksen osalta sovelletaan 23 artiklan 8 kohtaa.

Lupakirjaa uusittaessa toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava 22 artiklan 1 kohdan a alakohdassa edellytetystä rekisteristä, että kuljettaja täyttää tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut vaatimukset.

2. Jotta todistus pysyy voimassa, sen haltijan on määräajoin suoritettava hyväksytysti kokeet ja/tai tarkastukset, joissa tutkitaan 12 ja 13 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttyminen. Kokeiden ja/tai tarkastusten toistumistiheydestä päättää se rautatieyrittäjä tai rataverkon haltija, jonka kanssa kuljettaja on työ- tai sopimussuhteessa, oman turvallisuusjohtamisjärjestelynsä mukaisesti ja liitteessä VII vahvistettua vähimmäistoistumistiheyttä noudattaen.

Kunkin tarkastuksen osalta myöntävän elimen on vahvistettava todistuksessa olevassa lausumassa ja merkittävä 22 artiklan 2 kohdan a alakohdassa edellytettyyn rekisteriin tieto siitä, että kuljettaja täyttää tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut vaatimukset.

3. Jos määräaikaistarkastusta ei ole suoritettu tai jos sen tulos on kielteinen, sovelletaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä.

17 artikla

Työsuhteen päättymisen

Kun kuljettajan ja rautatieyrittäjän tai rataverkon haltijan välinen työsuhte päättyy, on asianomaisen rautatieyrittäjän tai rataverkon haltijan ilmoitettava tästä viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.

Lupakirja pysyy voimassa niin kauan kuin 16 artiklan 1 kohdassa säädetty ehdot täyttyvät.

Todistus lakkaa olemasta voimassa, kun sen haltija lakkaa työskentelemästä kuljettajana. Haltija saa kuitenkin todistuksesta ja kaikista koulutuksensa, kelpoisuutensa, kokemuksensa ja ammatin pätevyytensä todistavista asiakirjoista oikeaksi todistetun jäljennöksen. Rautatieyrittäjän tai rataverkon haltijan on myöntäessään kuljettajalle todistuksen otettava huomioon kaikki nämä asiakirjat.

18 artikla

Rautatieyrittäjien ja rataverkon haltijoiden suorittama kuljettajien seuranta

1. Rautatieyrittäjien ja rataverkon haltijan on varmistettava ja tarkastettava, että sen kanssa työ- tai sopimussuhteessa olevien kuljettajien lupakirjat ja todistukset ovat voimassa.

Rautatieyrittäjien ja rataverkon haltijoiden on otettava käyttöön kuljettajien seurantajärjestelmä. Jos seurannan tulokset asettavat kuljettajan pätevyyden tehtävään ja hänen lupakirjansa tai todistuksensa voimassaolon jatkumisen kyseenalaisiksi, rautatieyrittäjien tai rataverkon haltijan on välittömästi toteutettava tarvittavat toimenpiteet.

2. Jos kuljettaja katsoo, että hänen terveystilansa asettaa kyseenalaiseksi hänen kykynsä suoriutua tehtävistään, hänen on välittömästi ilmoitettava tästä rautatieyrittäjälle tai, soveltuviissa tapauksissa, rataverkon haltijalle.

Jos rautatieyrittäjä tai rataverkon haltija tietää tai saa lääkäriltä tiedon siitä, että kuljettajan terveys on heikentynyt siinä määrin, että hänen kykynsä suoriutua tehtävistään on kyseenalainen, sen välittömästi toteutettava tarvittavat toimenpiteet mukaan lukien liitteessä II olevassa 3.1 kohdassa kuvailtu tarkastus ja tarvittaessa todistuksen peruuttaminen ja 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen rekisterin päivittäminen. Lisäksi sen on varmistuttava, että kuljettajat eivät ole työaikana minkään keskittymiskykyyn, valppauteen tai käyttäytymiseen vaikuttavan aineen vaikutuksen alaisina. Toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava viipymättä, jos työkyvyttömyys jatkuu pitempään kuin kolme kuukautta.

V LUKU

TOIMIVALTAISEN VIRANOMAISEN TEHTÄVÄT JA PÄÄTÖKSET

19 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen tehtävät

1. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava seuraavat tehtävät avoimesti ja syrjimättömästi:

- lupakirjojen myöntäminen ja päivittäminen sekä kaksoiskappaleiden toimittaminen 6 ja 14 artiklan mukaisesti;
- määräaikaistarkastusten ja/tai -tarkastusten järjestäminen 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- lupakirjojen tilapäinen ja lopullinen peruuttaminen sekä todistusten tilapäistä peruuttamista koskevista perustelluista pyynnöistä ilmoittaminen myöntävälle elimelle 29 artiklan mukaisesti;
- jos jäsenvaltio niin päättää, 23 ja 25 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden tai elinten tunnustaminen;

- e) sen varmistaminen, että 20 artiklan mukaisesti kelpuutettujen tai tunnustettujen henkilöiden ja elinten rekisteri julkaitaan ja päivitetään;
- f) 16 artiklan 1 kohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lupakirjoja koskevan rekisterin luominen ja päivittäminen;
- g) kuljettajien hyväksymismenettelyn seuranta 26 artiklan mukaisesti;
- h) tarkastusten tekeminen 29 artiklan mukaisesti;
- i) jäljempänä 25 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja tutkinnon vastaanottajia koskevien kansallisten perusteiden vahvistaminen.

Lupakirjoja valmistellessaan toimivaltaisen viranomaisen on vastattava nopeasti tietopyyntöihin ja tarvittaessa toimitettava lisätietopyyntönsä viipymättä.

2. Toimivaltainen viranomainen ei voi siirtää 1 kohdan c, g ja i alakohdassa tarkoitettuja tehtäviä kolmansille osapuolille.

3. Tehtävien mahdollisen siirtämisen on tapahduttava avoimesti ja syrjimättä ja aiheuttamatta eturistiriitaa.

4. Kun toimivaltainen viranomainen siirtää 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja tehtäviä rautatieyritykselle tai antaa ne sille sopimuksella, ainakin toisen seuraavista ehdoista on täyttyttävä:

- a) rautatieyritys myöntää lupakirjoja vain omille kuljettajilleen;
- b) rautatieyrityksellä ei ole kyseisellä alueella yksinoikeutta yhdenkään siirretyn tai sopimuksen perusteella annetun tehtävän osalta.

5. Kun toimivaltainen viranomainen siirtää tai antaa sopimuksen perusteella tehtäviä, valtuutetun edustajan tai toimeksisaajan on noudatettava tehtäviä suorittaessaan velvoitteita, joita sovelletaan toimivaltaisiin viranomaisiin tämän direktiivin mukaisesti.

6. Kun toimivaltainen viranomainen siirtää tai antaa sopimuksen perusteella tehtäviä, sen on otettava käyttöön järjestelmä, jonka avulla se voi tarkastaa, miten tehtävät on suoritettu, ja varmistettava, että 2, 4 ja 5 kohdan ehdot täyttyvät.

20 artikla

Kelpuuttaminen ja tunnustaminen

1. Asianomaisen jäsenvaltion nimeämä kelpuuttava elin kelpuuttaa tämän direktiivin mukaisesti kelpuutettavat henkilöt tai elimet. Kelpuuttamismenettely perustuu riippumattomuutta, pätevyyttä ja puolueettomuutta koskeviin perusteisiin, kuten

asianmukaisiin EN 45 000 -sarjan eurooppalaisiin standardeihin, sekä hakijan esittämien asiakirjojen arviointiin, jotka todistavat hänen pätevyytensä kyseisellä alalla.

2. Vaihtoehtona 1 kohdan mukaiselle kelpuuttamiselle jäsenvaltio voi säätää, että toimivaltainen viranomainen tai asianomaisen jäsenvaltion nimeämä elin tunnustaa tämän direktiivin mukaisesti tunnustettavat henkilöt tai elimet. Tunnustaminen perustuu riippumattomuutta, pätevyyttä ja puolueettomuutta koskeviin perusteisiin. Tästä säännöstä voidaan kuitenkin poiketa tapauksissa, joissa edellytetään äärimmäisen harvinaista erityispätevyyttä, sen jälkeen kun komissio on antanut myönteisen lausuntonsa 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

Riippumattomuutta koskevaa perustetta ei sovelleta, kun kyse on 23 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettua koulutuksesta.

3. Toimivaltainen viranomainen varmistaa, että tämän direktiivin mukaisesti kelpuutetuista tai tunnustetuista henkilöistä ja elimistä laadittu luettelo julkaistaan ja että sitä päivitetään.

21 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen päätökset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava päätöksensä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että otetaan käyttöön hallinnollinen muutoksenhakumenettely, joka mahdollistaa työnantajan ja kuljettajan muutoksenhaun päätökseen, joka koskee tämän direktiivin mukaisesti tehtyä hakemusta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan mahdollisuus toimivaltaisen viranomaisen päätösten uudelleentutkimiseen tuomioistuimessa.

22 artikla

Tiedonvaihto ja rekisterit

1. Toimivaltaisten viranomaisten on:

a) pidettävä rekisteriä kaikista myönnetyistä, päivitetystä, uusi-
tuista, muutetuista, rauenneista, tilapäisesti tai lopullisesti
peruutetuista tai kadonneiksi, varastetuiksi tai tuhoutuneiksi
ilmoitetuista lupakirjoista. Rekisterissä on oltava liitteessä I
olevassa 4 kohdassa säädetty tiedot kaikista lupakirjoista, ja
tiedot on voitava hakea kullekin kuljettajalle annetun kansal-
lisen numeron avulla. Rekisteri on päivitettävä säännöllisesti;

b) annettava perustellusta pyynnöstä tietoja kyseisistä lupakirjoista muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, virastolle tai kuljettajien työnantajalle.

2. Kunkin rautatieyhtiön ja rataverkon haltijan on:
- pidettävä rekisteriä – tai varmistettava, että rekisteriä pidetään – kaikista myönneistä, päivitetystä, uusituista, muutetuista, rauenneista, tilapäisesti tai lopullisesti peruutetuista tai kadonneiksi, varastetuiksi tai tuhoutuneiksi ilmoitetuista todistuksista. Tässä rekisterissä on oltava liitteessä I olevassa 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen kaikkien todistuksista sekä 16 artiklassa edellytetyt määräämiskäytännöt koskevat tiedot. Rekisteri on päivitettävä säännöllisesti;
 - tehtävä yhteistyötä sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rautatieyhtiö tai rataverkon haltija on sijoittautunut, tietojen vaihtamiseksi toimivaltaisen viranomaisen kanssa ja tarvittavien tietojen asettamiseksi toimivaltaisen viranomaisen saataville;
 - annettava tietoja kyseisten todistusten sisällöstä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille näiden pyynnöstä, jos tämä on tarpeen niiden rajatylittävän toiminnan johdosta.
3. Veturinkuljettajan on saatava nähdä hänestä toimivaltaisten viranomaisten rekisteriin sekä rautatieyhtiöiden rekisteriin tallennetut tiedot, ja hänellä on pyynnöstään oikeus saada jäljennös näistä tiedoista.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä viraston kanssa 1 ja 2 kohdassa edellytetyjen rekisterien yhteentoimivuuden varmistamiseksi.
- Tätä varten komissio hyväksyy 4 päivään joulukuuta 2008 mennessä viraston laatiman luonnoksen perusteella käyttöön otettavien rekisterien perusparametrit, kuten rekisteröitävät tiedot, niiden muodon ja tiedonsiirtoyhteyksikäytännön, käyttöoikeudet, tietojen säilytysajan sekä konkurssitapauksessa noudatettavan menettelyn. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
5. Toimivaltaisten viranomaisten, rataverkon haltijoiden ja rautatieyhtiöiden on varmistettava, että 1 ja 2 kohdassa edellytetyt rekisterit ja rekisterien käyttötavat ovat direktiivin 95/46/EY mukaisia.
6. Viraston on varmistettava, että 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti käyttöön otettava järjestelmä on asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukainen.

VI LUKU

KULJETTAJIEN KOULUTUS JA TUTKINNOT

23 artikla

Koulutus

1. Kuljettajien koulutukseen on sisällyttävä lupakirjaa koskeva ja yleistä ammatillista tietämystä koskeva osa liitteen IV mukaisesti sekä todistusta koskeva ja ammatillista erityistietämystä koskeva osa liitteiden V ja VI mukaisesti.

2. Koulutusmenetelmän on täytettävä liitteen III vaatimukset.
3. Koulutuksen yksityiskohtaiset tavoitteet määritellään liitteessä IV lupakirjan osalta ja liitteissä V ja VI todistuksen osalta. Näitä koulutuksen yksityiskohtaisia tavoitteita voidaan täydentää:
- joko asiaankuuluvilla yhteentoimivuuden teknisillä eritelmillä (YTE), jotka hyväksytään direktiivin 96/48/EY tai direktiivin 2001/16/EY mukaisesti. Tässä tapauksessa komissio varmistaa YTE:ien liitteiden IV, V ja VI keskinäisen yhdenmukaisuuden; tai
 - perusteilla, joita virasto ehdottaa asetuksen (EY) N:o 881/2004 17 artiklan mukaisesti. Näistä perusteista, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
4. Direktiivin 2004/49/EY 13 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kuljettajaksi pyrkivillä on tasapuolinen ja syrjimätön mahdollisuus päästä koulutukseen, jota edellytetään lupakirjan ja todistuksen saamiseksi.
5. Edellä olevan 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua yleistä ammatillista tietämystä, 12 artiklassa edellytettyä kielitaitoa ja 13 artiklan 1 kohdassa edellytettyä liikkuvaan kalustoon liittyvää ammatillista tietämystä koskevan koulutuksen antavat 20 artiklan mukaisesti kelpuutetut tai tunnustetut henkilöt tai elimet.
6. Edellä 13 artiklan 2 kohdassa edellytettyä rataverkon tuntemusta koskevan koulutuksen, reittien tuntemus ja toimintasäännöt ja -menettelyt mukaan luettuina, antavat sen jäsenvaltion kelpuuttamat tai tunnustamat henkilöt tai elimet, jossa rataverkko sijaitsee.
7. Lupakirjojen osalta direktiivillä 2005/36/EY perustettua ammatillisen pätevyyden yleistä tunnustamisjärjestelmää sovelletaan edelleen sellaisten kuljettajien ammatillisen pätevyyden tunnustamiseen, jotka ovat jonkin jäsenvaltion kansalaisia ja jotka ovat saaneet koulutustodistuksensa kolmannessa maassa.
8. On otettava käyttöön jatkokoulutusmenettely, jotta varmistetaan henkilökunnan pätevyyden ylläpitäminen direktiivin 2004/49/EY liitteessä III olevan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti.

24 artikla

Koulutuskustannukset

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava tarvittavien toimenpiteiden toteuttamisesta sen varmistamiseksi, ettei rautatieyhtiö tai rataverkon haltija saa perusteetonta hyötyä toisen rautatieyhtiön tai rataverkon haltijan maksamista kuljettajan koulutuskustannuksista, jos kuljettaja vapaaehtoisesti eroaa tämän palveluksesta siirtyäkseen ensiksi mainitun rautatieyhtiön tai rataverkon haltijan palvelukseen.

2. Tämän artiklan täytäntöönpanoon on kiinnitettävä erityisesti huomiota 33 artiklassa tarkoitettussa kertomuksessa, erityisesti mainitun artiklan f alakohdan osalta.

25 artikla

Tutkinnot

1. Pätevyyden tarkistamisen edellyttämät tutkinnot ja tutkinnon vastaanottajat vahvistaa:

- a) lupakirjaa koskevan koulutuksen osalta: toimivaltainen viranomainen vahvistaessaan menettelyn, jota on noudatettava lupakirjan saamiseksi 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) todistusta koskevan koulutuksen osalta: rautatieyrittäjä tai rataverkon haltija vahvistaessaan menettelyn, jota on noudatettava todistuksen saamiseksi 15 artiklan mukaisesti.

2. Tällaisten 1 kohdassa tarkoitettujen tutkintojen valvojina on oltava asiantuntevien tutkinnon vastaanottajien, jotka on kelpuutettu tai tunnustettu 20 artiklan mukaisesti, ja tutkinnot on toteutettava siten, että vältetään kaikki eturistiriidat.

3. Rataverkon tuntemuksen arvioinnin, reittien tuntemus ja toimintasäännöt mukaan luettuina, suorittavat sen jäsenvaltion kelpuuttamat tai tunnustamat henkilöt tai elimet, jossa rataverkko sijaitsee.

4. Nämä 1 kohdassa tarkoitettavat tutkinnot on järjestettävä siten, että vältetään kaikki eturistiriidat, rajoittamatta kuitenkaan sitä mahdollisuutta, että tutkinnon vastaanottaja voi olla todistuksen myöntävän rautatieyrittäjän tai rataverkon haltijan henkilöstöä.

5. Tutkinnon vastaanottajien ja tutkintojen valintaan voidaan soveltaa yhteisön perusteita, jotka vahvistetaan viraston valmistelun luonnoksen perusteella. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Jos on kyse erittäin kiireellisestä tapauksesta, komissio voi käyttää 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä.

Jos tällaisia yhteisön perusteita ei ole, toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat kansalliset perusteet.

6. Koulutuskurssin lopuksi on suoritettava teoreettiset ja käytännön kokeet. Kykyä toimia kuljettajana on arvioitava rataverkolla suoritettavassa ajokokeessa. Lisäksi voidaan käyttää simulaattoreita tutkittaessa toimintasääntöjen soveltamista ja kuljettajan suorituskykyä erityisen vaikeissa tilanteissa.

VII LUKU

ARVIOINTI

26 artikla

Laatuvaatimukset

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kaikkia koulutusta, pätevyyden arviointia ja lupakirjojen ja todistusten päivittämistä koskevia toimia seurataan jatkuvasti laadunvarmistusjärjestelmän avulla. Tätä säännöstä ei sovelleta toimiin, jotka

sisältyvät jo rautatieyrittäjien ja rataverkon haltijoiden direktiivin 2004/49/EY mukaisesti käyttöön ottamiin turvallisuudenhallintajärjestelmiin.

27 artikla

Riippumaton arviointi

1. Jokaisessa jäsenvaltiossa on tehtävä enintään viiden vuoden välein riippumaton arviointi ammatillisen tietämyksen ja pätevyyden hankintaan ja arviointiin sovellettavista menettelyistä sekä lupakirjojen ja todistusten myöntämisympäristelmästä. Tätä ei sovelleta toimiin, jotka sisältyvät jo rautatieyrittäjien ja rataverkon haltijoiden direktiivin 2004/49/EY mukaisesti käyttöön ottamiin turvallisuudenhallintajärjestelmiin. Tämän arvioinnin suorittavat henkilöt, joilla on siihen tarvittava pätevyys ja jotka eivät itse osallistu kyseisiin toimiin.

2. Riippumattomien arviointien tuloksiin on liitettävä oikeaksi osoittavat asiakirjat, ja ne on saatettava asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tietoon. Tarvittaessa jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä korjataksaan riippumattoman arvioinnin esille tuomat puutteet.

VIII LUKU

MUU JUNAHENKILÖKUNTA

28 artikla

Muusta junahenkilökunnasta laadittava kertomus

1. Virasto määrittelee 4 päivään kesäkuuta 2009 mennessä esitettävässä kertomuksessa, ottaen huomioon direktiivien 96/48/EY ja 2001/16/EY mukaisesti laaditut käyttötoiminnan ja liikenteen hallinnan YTE:t, vetureissa ja junissa työskentelevän, turvallisuuteen olennaisesti vaikuttavia tehtäviä suorittavaan muuhun junahenkilökuntaan kuuluvien, joiden ammattipätevyys näin ollen vaikuttaa rautatieliikenteen turvallisuuteen, ominaisuudet ja tehtävät, joita olisi säänneltävä yhteisön tasolla sellaisen lupakirja- ja/tai todistusjärjestelmän avulla, joka voi olla tällä direktiivillä perustetun järjestelmän kaltainen.

2. Kertomuksen perusteella komissio laatii 4 päivään kesäkuuta 2010 mennessä kertomuksen ja antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen 1 kohdassa tarkoitettua muuta junahenkilökuntaa koskeva lupatodistusjärjestelmästä.

IX LUKU

TARKASTUKSET JA SEURAAMUKSET

29 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittamat tarkastukset

1. Toimivaltainen viranomainen voi milloin tahansa tarkastaa lainkäyttöalueellaan liikkuvissa junissa, että veturinkuljettajalla on tämän direktiivin mukaisesti myönnettyt asiakirjat.

2. Edellä 1 kohdassa edellytetyistä tarkastuksesta huolimatta toimivaltainen viranomaislainen voi työpaikalla tehdyn virheen vuoksi tarkastaa, täyttääkö kuljettaja 13 artiklassa asetetut vaatimukset.

3. Toimivaltainen viranomaislainen voi lainkäyttöalueellaan tehdä tutkimuksia siitä, miten kuljettajat, rautatieyritykset, rataverkon haltijat, tutkinnon vastaanottajat ja koulutuskeskukset noudattavat tätä direktiiviä hoitaessaan niille kuuluvia tehtäviä.

4. Jos toimivaltainen viranomaislainen toteaa, että kuljettaja ei enää täytä yhtä tai useampaa vaadittua ehtoa, sen on ryhdyttävä seuraaviin toimenpiteisiin:

- a) Jos kyseessä on toimivaltaisen viranomaisen myöntämä lupakirja: toimivaltainen viranomaislainen peruuttaa lupakirjan. Peruuttaminen on tilapäinen tai lopullinen riippuen rautateiden turvallisuudelle aiheutuneen riskin suuruudesta. Se ilmoittaa ratkaisusta viipymättä asianomaiselle kuljettajalle sekä hänen työnantajalleen ja perustelee päätöksensä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 21 artiklassa tarkoitettua oikeutta saada päätös uudelleentutkituksi. Se ilmoittaa, mikä on lupakirjan takaisinsaamiseksi noudatettava menettely.
- b) Jos kyseessä on toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä lupakirja, toimivaltainen viranomaislainen kääntyy kyseisen toisen jäsenvaltion viranomaisen puoleen ja esittää perustellun pyynnön lisätarkastuksen tekemiseksi tai lupakirjan peruuttamiseksi. Pynnön esittänyt toimivaltainen viranomaislainen ilmoittaa pyynnöstään komissiolle ja muille toimivaltaisille viranomaisille. Lupakirjan myöntänyt viranomaislainen tutkii saamansa pyynnön neljän viikon kuluessa ja ilmoittaa päätöksestään toiselle viranomaiselle. Lupakirjan myöntänyt viranomaislainen ilmoittaa päätöksestään myös komissiolle ja muille toimivaltaisille viranomaisille. Mikä tahansa toimivaltainen viranomaislainen voi kieltää veturinkuljettajia toimimasta sen lainkäyttöalueella odottaessa ilmoitusta lupakirjan myöntäneen viranomaisen päätöksestä.
- c) Jos kyseessä on todistus, toimivaltainen viranomaislainen kääntyy todistuksen myöntäneen elimen puoleen ja pyytää lisätarkastusta tai todistuksen peruuttamista. Todistuksen myöntänyt elin ryhtyy asianmukaisiin toimiin ja ilmoittaa niistä toimivaltaiselle viranomaiselle neljän viikon kuluessa. Toimivaltainen viranomaislainen voi kieltää veturinkuljettajia toimimasta sen lainkäyttöalueella odottaessa todistuksen myöntäneen elimen ilmoitusta, ja se ilmoittaa tästä komissiolle ja muille toimivaltaisille viranomaisille.

Joka tapauksessa, jos toimivaltainen viranomaislainen katsoo, että tietty kuljettaja aiheuttaa vakavan uhkan rautateiden turvallisuudelle, se ryhtyy heti tarvittaviin toimiin, kuten pyytää rataverkon haltijaa pysäyttämään junan ja kieltää kuljettajaa toimimasta sen lainkäyttöalueella niin pitkään kuin on tarpeen. Se ilmoittaa tällaisesta päätöksestä komissiolle ja muille toimivaltaisille viranomaisille.

Toimivaltainen viranomaislainen tai tehtävään nimetty elin päivittää kaikissa tapauksissa 22 artiklassa tarkoitettua rekisterin.

5. Jos toimivaltainen viranomaislainen katsoo, että toisen jäsenvaltion viranomaisen 4 kohdan mukaisesti tekemä päätös ei ole asiaankuuluvien perusteiden mukainen, asia saatetaan komission käsiteltäväksi ja komissio antaa lausuntonsa kolmen kuukauden kuluessa. Asianomaisen jäsenvaltion on tarvittaessa ehdotettava korjaavia toimenpiteitä. Erimielisyyden tai riidan syntyessä asia saatetaan 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean käsiteltäväksi ja komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Jäsenvaltio voi jatkaa 4 kohdan mukaista kuljettajan ajokieltoa alueellaan, kunnes asia on lopullisesti ratkaistu tämän kohdan mukaisesti.

30 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän direktiivin perusteella annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta langetettavat seuraamukset ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden seuraamusten soveltamisen varmistamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden tässä direktiivissä säädettyjen seuraamusten tai menettelyjen soveltamista. Näiden seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 36 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittuna päivämääränä ja niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

X LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

31 artikla

Liitteiden mukauttaminen

1. Toimenpiteistä, joilla muutetaan tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia mukauttamalla liitteet tieteen ja tekniikan kehitykseen, päätetään 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Jos on kyse erittäin kiireellisestä tapauksesta, komissio voi käyttää 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä.

2. Jos mukauttaminen koskee terveys- tai turvallisuusvaatimuksia tai ammatillista pätevyyttä, komissio varmistaa, että työmarkkinaosapuolia kuullaan ennen mukautusten valmistelua.

32 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 96/48/EY 21 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

33 artikla

Kertomus

Virasto arvioi tämän direktiivin mukaisesti toteutettavan veturinkuljettajien hyväksymismenettelyn kehitystä. Se antaa komissiolle viimeistään neljän vuoden kuluessa rekisterien perusparametrien vahvistamisesta 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti kertomuksen ja ehdottaa siinä tarvittaessa järjestelmään tehtäviä parannuksia, jotka koskevat:

- lupakirjojen ja todistusten myöntämismenettelyjä;
- koulutuskeskusten ja tutkinnon vastaanottajien kelpuuttamista;
- toimivaltaisten viranomaisten käyttöönottamaa laatujärjestelmää;
- todistusten vastavuoroista tunnustamista;
- liitteissä IV, V ja VI eriteltyjen koulutusvaatimusten tarkoituksenmukaisuutta markkinarakenteen ja 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa mainittujen luokkien kannalta;
- rekistereiden yhteenliittämistä ja liikkuvuutta työmarkkinoilla.

Lisäksi virasto voi kertomuksessaan tarvittaessa suositella toimenpiteitä, jotka koskevat niiden henkilöiden ammatillisen tietämyksen tutkimiseksi järjestettäviä teoreettisia ja käytännön kokeita, jotka hakevat yhdenmukaistettua todistusta liikkuvaa kalustoa ja asiaankuuluvaa rataverkkoa varten.

Komissio ryhtyy asianmukaisiin toimenpiteisiin näiden suositusten perusteella ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia tähän direktiiviin.

34 artikla

Älykorttien käyttö

Virasto arvioi viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2012 mahdollisuutta käyttää älykorttia, johon yhdistetään 4 artiklassa tarkoitettua lupakirja ja todistukset, ja laatii kustannus-hyötyanalyysin.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia ja jotka koskevat tällaisen älykortin teknisiä ja toiminnallisia eritelmiä, päätetään viraston valmistaman luonnoksen perusteella ja 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Jollei älykortin käyttöönotto edellytä muutoksia tämän direktiivin tai sen liitteiden sisältöön, älykortin eritelmit vahvistetaan 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

35 artikla

Yhteistyö

Jäsenvaltiot avustavat toisiaan tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä tässä täytäntöönpanovaiheessa.

Virasto avustaa tässä yhteistyössä ja järjestää asianmukaisia kokouksia toimivaltaisten viranomaisten edustajien kanssa.

36 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 4 päivää joulukuuta 2009. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

3. Velvoitetta saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna se täytäntöön ei sovelleta Kyproksen ja Maltaan niin kauan kuin niiden alueella ei ole rautatiejärjestelmää.

37 artikla

Vaiheittainen täytäntöönpano ja siirtymäkaudet

Tämä direktiivi pannaan täytäntöön vaiheittain seuraavasti:

- Edellä 22 artiklassa säädetyt rekisterit otetaan käyttöön kahden vuoden kuluessa 22 artiklan 4 kohdassa säädettyjen rekisterien perusparametrien vahvistamisesta.
- a) Kahden vuoden kuluessa 22 artiklan 4 kohdassa säädettyjen rekisterien perusparametrien vahvistamisesta todistukset ja lupakirjat myönnetään tämän direktiivin mukaisesti kuljettajille, jotka ajavat rajatylittävissä liikenteessä, kabotaasiliikenteessä tai tavaraliikenteessä toisessa jäsenvaltiossa tai jotka työskentelevät vähintään kahdessa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan säännösten soveltamista.

Kaikkien edellä lueteltuja palveluja suorittavien veturinkuljettajien, mukaan lukien ne, joille ei ole vielä myönnetty lupakirjaa tai todistusta tämän direktiivin mukaisesti, on samasta päivästä alkaen noudatettava 16 artiklassa säädettyä velvollisuutta käydä määräaikaistarkastuksissa.

- b) Kahden vuoden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen rekisterien perustamisesta kaikki uudet lupakirjat ja todistukset myönnetään tämän direktiivin mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan säännösten soveltamista.
- c) Seitsemän vuoden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen rekisterien perustamisesta kaikilla kuljettajilla on oltava tämän direktiivin mukaiset lupakirjat ja todistukset. Todistukset myöntävien elinten on otettava huomioon kunkin kuljettajan jo hankkima ammattipätevyys kokonaisuudessaan siten, että tämä vaatimus ei aiheuta tarpeettomia hallinnollisia ja taloudellisia rasitteita. Kuljettajille aiemmin myönnetyt ajo-oikeudet on säilytettävä siltä osin kuin se on mahdollista. Todistukset myöntävät elimet voivat kuitenkin päättää tarvittaessa yksittäisten kuljettajien tai kuljettajaryhmien osalta, että ylimääräiset kokeet ja/tai koulutus ovat tarpeen lupakirjojen ja/tai todistusten saamiseksi tämän direktiivin mukaisesti.
3. Kuljettajat, joille on myönnetty junien kuljettamiseen vaadittava ajolupa niiden säännösten nojalla, joita sovellettiin ennen 2 kohdan a tai b alakohdan soveltamista, voivat edelleen toimia ammatissaan ajo-oikeutensa perusteella ja ilman, että tämän direktiivin säännöksiä sovellettaisiin, enintään seitsemän vuoden ajan 1 kohdassa edellytettyjen rekisterien perustamisesta.

Sellaisten harjoittelijoiden osalta, jotka ovat aloittaneet hyväksytyin koulutusohjelman tai hyväksytyin koulutuskursin ennen 2 kohdan a tai b alakohdan soveltamista, jäsenvaltiot voivat soveltaa näihin harjoittelijoihin voimassa olevien kansallisten säännösten mukaista lupajärjestelmää.

Asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeustapauksissa myöntää tässä kohdassa tarkoitettujen kuljettajien ja harjoittelijoiden osalta vapautuksia liitteessä II esitetystä terveydentilavaatimuksista. Tällaisiin vapautuksiin myönnetty lupakirja on pätevä ainoastaan kyseisen jäsenvaltion alueella.

4. Toimivaltaisten viranomaisten, rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden on varmistettava 16 artiklassa säädettyjä määräaikaistarkastuksia vastaavien säännöllisten tarkastusten vaiheittainen soveltaminen kuljettajiin, joilla ei ole tämän direktiivin mukaisia lupakirjoja ja todistuksia.
5. Jos jäsenvaltio sitä pyytää, komissio pyytää virastoa tekemään kyseistä jäsenvaltiota kuullen kustannus-hyötyanalyysin tämän direktiivin säännösten soveltamisesta veturinkuljettajiin, jotka toimivat yksinomaan kyseisen jäsenvaltion alueella. Kustannus-hyötyanalyysi kattaa kymmenen vuoden pituisen kauden. Kustannus-hyötyanalyysi toimitetaan komissiolle kahden vuoden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen rekisterien perustamisesta.

Jos kustannus-hyötyanalyysi osoittaa, että kustannukset tämän direktiivin säännösten soveltamisesta kyseisiin veturinkuljettajiin ovat hyötyjä suuremmat, komissio tekee 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen kuuden kuukauden kuluessa kustannus-hyötyanalyysin tulosten toimittamisesta päätöksen, jonka mukaan tämän artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan säännöksiä ei tarvitse soveltaa tällaisiin veturinkuljettajiin enintään kymmenen vuoden pituisena kautena asianomaisen jäsenvaltion alueella.

Viimeistään 24 kuukautta ennen tämän tilapäisen vapautuksen voimassaoloajan päättymistä komissio pyytää asianomaisessa jäsenvaltiossa rautatiealalla tapahtuneen kehityksen huomioon ottaen 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen virastoa tekemään uuden kustannus-hyötyanalyysin, joka on toimitettava komissiolle viimeistään 12 kuukautta ennen tämän tilapäisen vapautuskauden päättymistä. Komissio tekee päätöksen tämän kohdan toisessa alakohdassa kuvattua menettelyä noudattaen.

38 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

39 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä lokakuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. LOBO ANTUNES

LIITE I

LUPAKIRJAA JA YHDENMUKAISTETTUA LISÄTODISTUSTA KOSKEVA YHTEISÖN MALLI

1. LUPAKIRJAN OMINAISUUDET

Veturinkuljettajien lupakirjan fyysisten ominaisuuksien on oltava yhdenmukaiset standardien ISO 7810 ja ISO 7816-1 kanssa.

Kortin valmistusmateriaalina on oltava polykarbonaatti.

Tarkistamismenetelmien, joilla varmistetaan lupakirjan ominaisuuksien yhdenmukaisuus kansainvälisten standardien kanssa, on oltava standardin ISO 10373 mukaiset.

2. LUPAKIRJAN SISÄLTÖ

Lupakirjan etupuolella on oltava:

- a) merkintä "veturinkuljettajan lupakirja" painettuna suurikokoisilla kirjaimilla lupakirjan myöntävän jäsenvaltion kielellä tai kielillä;
- b) lupakirjan myöntävän jäsenvaltion nimi;
- c) lupakirjan myöntävän jäsenvaltion ISO 3166 -koodin mukainen maatunnus negatiivina sinisessä suorakulmiossa ja kahdentoista keltaisen tähden ympäröimänä;
- d) myönnettyä lupakirjaa koskevat, seuraavasti numeroidut tiedot:
 - i) haltijan sukunimi;
 - ii) haltijan etunimi (etunimet);
 - iii) haltijan syntymäaika ja -paikka;
 - iv) — lupakirjan myöntämispäivä,
— lupakirjan viimeinen voimassaolopäivä,
— lupakirjan myöntänyt viranomainen,
— työnantajan työntekijälle antama viitenumero (vapaaehtoinen merkintä);
 - v) lupakirjan numero, joka mahdollistaa pääsyn kansallisen rekisterin tietoihin;
 - vi) haltijan valokuva;
 - vii) haltijan nimikirjoitus;
 - viii) haltijan vakinainen asuinpaikka tai postiosoite (vapaaehtoinen merkintä);
- e) merkintä "Euroopan yhteisöjen malli" painettuna lupakirjan myöntävän jäsenvaltion kielellä tai kielillä ja merkintä "veturinkuljettajan lupakirja" kaikilla muilla Euroopan yhteisöjen kielillä keltaisella painettuna muodostavat kortin taustan;
- f) viitevärit:
 - sininen: Pantone Reflex blue,
 - keltainen: Pantone yellow;

- g) lisätiedot tai toimivaltaisen viranomaisen liitteen II mukaisesti määäämät lääketieteellisiin syihin perustuvat käyttörajoitukset koodin muodossa.

Komissio päättää kooeista viraston laatiman suosituksen perusteella 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

3. TODISTUS

Todistuksessa on oltava:

- a) haltijan sukunimi;
- b) haltijan etunimi (etunimet);
- c) haltijan syntymäaika ja -paikka;
- d) — todistuksen myöntämispäivä,
— todistuksen viimeinen voimassaolopäivä,
— todistuksen myöntänyt viranomainen,
— työnantajan työntekijälle antama viitenumero (vapaaehtoinen merkintä);
- e) todistuksen numero, joka mahdollistaa pääsyn kansallisen rekisterin tietoihin;
- f) haltijan valokuva;
- g) haltijan nimikirjoitus;
- h) haltijan vakinainen asuinpaikka tai postiosoite (vapaaehtoinen merkintä);
- i) sen rautatieyrityksen tai rataverkon haltijan nimi ja osoite, jonka lukuun kuljettajalla on lupa kuljettaa junia;
- j) luokka, jossa haltijalla on oikeus kuljettaa;
- k) sen liikkuvan kaluston tyyppi tai tyypit, jota tai joita haltijalla on lupa kuljettaa;
- l) rataverkot, joilla haltijalla on lupa ajaa;
- m) mahdolliset lisätiedot tai rajoitukset;
- n) kielitaito.

4. KANSALLISISSA REKISTEREISSÄ OLEVAT VÄHIMMÄISTIEDOT

- a) Lupakirjaa koskevat tiedot:

kaikki lupakirjan sisältämät tiedot sekä 11 ja 16 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tarkistamiseen liittyvät tiedot.

- b) Todistusta koskevat tiedot:

kaikki todistuksen sisältämät tiedot sekä 12, 13 ja 16 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tarkistamiseen liittyvät tiedot.

LIITE II

TERVEYDENTILAVAATIMUKSET

1. YLEISET VAATIMUKSET

1.1. Kuljettajilla ei saa olla sellaisia sairauksia eikä hän saa olla sellaisen hoidon ja lääkityksen kohteena tai nauttia aineita, joiden seurauksena voi olla:

- äkillinen tajunnanmenetys,
- huomio- tai keskittymiskyvyn heikkeneminen,
- äkillinen toimintakyvyttömyys,
- tasapainon ja koordinaation menetys,
- liikkuvuuden merkittävä rajoittuminen.

1.2. Näkö

Seuraavien näköön liittyvien vaatimusten on täyttyvä:

- näkö tarkkuus kauas, joko lasella korjattuna tai ilman lasia: 1,0; vähintään 0,5 huonomman silmän osalta,
- voimakkaimmat sallitut korjaavat linssit: kaukotaittoisuus + 5/likitaittoisuus – 8. Poikkeamiset sallitaan poikkeustapauksissa ja silmä lääkäriin lausunnon perusteella. Päätöksen tekee lääkäri,
- lähi- ja kaukonäkö riittävä, joko lasella korjattuna tai ilman lasia,
- piilolinssit ja silmälasit sallitaan, jos erikoislääkäri tarkistaa ne määräajoin,
- värinäkö normaali: tunnistetun testin (esim. Ishihara) käyttö, vaadittaessa täydennettynä toisella tunnistetulla testillä,
- näkökenttä puutteeton,
- kummankin silmän näkö normaali; ei vaadita, jos henkilön näkö on korjattu asianmukaisesti ja hänellä on riittävä korvaamiskokemus. Sovelletaan vain, jos henkilö on menettänyt yhteisnäön työn aloittamisen jälkeen,
- yhteisnäkö normaali,
- väriopasteiden oikea tunnistaminen: testi perustuu yksittäisten värien eikä suhteellisten erojen tunnistamiseen,
- kontrastiherkkyys hyvä,
- ei eteneviä silmäsairauksia,
- silmäimplantit, keratotomiat ja keratektomiat hyväksytään vain, jos ne tarkistetaan vuosittain tai lääkärin määräämin väliajoin,
- häikäisyntietokyky,
- värillisiä piilolinssijä ja väriä vaihtavia linssejä ei sallita. UV-säteilyä suodattavat linssit sallitaan.

1.3. Kuuloa ja puhetta koskevat vaatimukset

Audiogrammilla todettu riittävä kuulo eli:

- kuulo riittävä, jotta voi keskustella puhelimessa ja kykenee kuulemaan hälytysäänet ja radioviestit.

Seuraavat arvot olisi katsottava ohjearvoiksi:

- kuulonmenetys ei saa olla yli 40 dB taajuuksilla 500 ja 1 000 Hz,
- kuulonmenetys ei saa olla yli 45 dB taajuudella 2 000 Hz sen korvan osalta, jossa äänen ilmajohtuminen on huonompi,
- ei tasapainohäiriöitä,
- ei kroonisia puhevikoja (koska edellytetään kuuluvaa ja selkeää puheviestintää),
- kuulokojeiden käyttö sallittu erityistapauksissa.

1.4. Raskaus

Alhaisen toleranssin tapauksessa tai patologisissa tiloissa raskaus on katsottava perusteeksi kuljettajan tilapäiselle työkiellolle. Raskaana olevia kuljettajia suojaavia säännöksiä on sovellettava.

2. PALVELUKSEEN OTTAMISTA EDELTÄVIEN TARKASTUSTEN VÄHIMMÄISSISÄLTÖ

2.1. Lääkärintarkastukset

- yleinen lääkärintarkastus,
- aistitoimintojen tarkastus (näkö, kuulo, värinäkö),
- veri- tai virtsakoe, jolla testataan muun muassa *diabetes mellitusta*, jos se on tarpeen hakijan fyysisen kunnon arvioimiseksi,
- lepo-elektrokardiogrammi (EKG),
- laittomien huumausaineiden tai psykotrooppisten lääkkeiden kaltaisia psykotrooppisia aineita sekä alkoholin väärinkäyttöä, joka voi kyseenalaistaa toimeen soveltuvuuden, koskevat testit,
- kognitiiviset testit: huomio- ja keskittymiskyky, muisti, havaintokyky, päättelykyky,
- viestintä,
- psykomotoriset testit: reaktionopeus, liikekoordinaatio.

2.2. Ammattiin liittyvät psykologiset testit

Ammattiin liittyvien psykologisten testien tarkoituksena on auttaa henkilökunnan palvelukseen ottamisessa ja hallinnoinnissa. Psykologisen arvion sisällön määrittämiseksi testissä on arvioitava, ettei kuljettajakokelaalla ole todettu sellaisia ammattiin liittyviä psykologisia puutteita erityisesti toiminnallisessa soveltuvuudessa tai muissa asiaankuuluvissa persoonallisuustekijöissä, jotka todennäköisesti häiritsevät tehtävien turvallista hoitoa.

3. PALVELUKSEEN OTTAMISEN JÄLKEISET MÄÄRÄAIKAISTARKASTUKSET

3.1. Tarkastustiheys

Lääkärintarkastus (fyysinen kunto) on suoritettava vähintään joka kolmas vuosi 55 ikävuoteen asti ja tämän jälkeen vuosittain.

Tämän lisäksi 20 artiklan mukaisesti kelpuutetun tai tunnustetun lääkärin on tihennettävä tarkastusten väliä, jos työntekijän terveydentila tätä edellyttää.

Asianmukainen lääkärintarkastus on suoritettava, jos on aihetta epäillä, että lupakirjan tai yhdenmukaistetun lisätodistuksen haltija ei enää täytä liitteessä II olevassa 1 kohdassa määriteltyjä terveydentilavaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 16 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Fyysinen kunto on tarkistettava säännöllisesti ja mahdollisten työtaturmien sekä henkilövahinkoon johtaneiden onnettomuuksien jälkeisten poissaolojaksojen jälkeen. Edellä 20 artiklan mukaisesti kelpuutettu tai tunnustettu lääkäri voi päättää suorittaa asianmukaisen ylimääräisen lääkärintarkastuksen erityisesti vähintään 30 päivän sairauspoissaolon jälkeen. Työnantajan on pyydettävä 20 artiklan mukaisesti kelpuutettua tai tunnustettua lääkäriä tarkistamaan kuljettajan fyysinen kunto, jos työnantaja on joutunut poistamaan hänet työtehtävistä turvallisuuteen liittyvistä syistä.

3.2. Palvelukseen ottamisen jälkeisten määräaikaisten lääkärintarkastusten vähimmäisisältö

Jos kuljettaja täyttää palvelukseen ottamista edeltävässä tarkastuksessa tutkittavat edellytykset, määräaikaistarkastukseen on sisällyttävä vähintään:

- yleinen lääkärintarkastus,
- aistitoimintojen tarkastus (näkö, kuulo, värinäkö),
- veri- tai virtsakoe *diabetes mellituksen* ja muiden kliinisen analyysin osoittamien sairauksien havaitsemiseksi,
- huumausaineita koskeva testi, jos tarpeen kliinisen analyysin perusteella.

Lisäksi yli 40-vuotiailta veturinkuljettajilta vaaditaan lepo-EKG.

*LIITE III***KOULUTUSMENETELMÄ**

Teoreettisen koulutuksen (opetus luokkahuoneessa ja demonstraatiot) ja käytännön koulutuksen (työpaikalla, ajaminen valvottuna ja ilman valvontaa radalla, joka on koulutusta varten suljettu muulta liikenteeltä) välillä on oltava sopiva tasapaino.

Tietokoneavusteinen koulutus on hyväksyttävä toimintasääntöjen, opastetilanteiden jne. oppimiseksi.

Simulaattoreiden käyttö, vaikkakaan ei pakollista, voi olla hyödyllistä kuljettajien koulutuksessa, koska niiden avulla voidaan muun muassa valmentautua epätavallisiin työskentelyolosuhteisiin tai harvoin sovellettuihin sääntöihin. Niiden erityisenä etuna on, että ne tarjoavat tilaisuuden ”tekemällä oppimiseen” sellaisten tapahtumien varalta, joihin ei voi valmentautua käytännössä. Periaatteessa on käytettävä viimeisimmän sukupolven simulaattoreita.

Reitintuntemuksen osalta etusijalle on asetettava menetelmä, jossa veturinkuljettaja ajaa toisen kuljettajan mukana asianmukaisen määrän matkoja koko reitin pituudelta päiväs- ja yöaikaan. Vaihtoehtoisena koulutusmenetelmänä voidaan käyttää muiden menetelmien ohella reittien videotaltiointeja nähtynä ohjaamosta.

LIITE IV

YLEINEN AMMATILLINEN TIETÄMYS JA LUPAKIRJAA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Yleisellä koulutuksella on seuraavat tavoitteet:

- rautatieteknologiaan liittyvän teorian ja käytännön omaksuminen, mukaan luettuna pääasialliset turvallisuusnäkökohdat ja toimintasääntöjen taustalla oleva ajatusmalli,
- rautatieliikenteen riskeihin ja niiden hallintatapoihin liittyvän teorian ja käytännön omaksuminen,
- yhtä tai useampaa rautatieliikenteen toimintamuotoa ohjaaviin periaatteisiin liittyvän teorian ja käytännön omaksuminen,
- juniin, niiden kokoonpanoon sekä vetureita, tavara- ja matkustajavaunuja ja muuta liikkuvaa kalustoa koskeviin teknisiin vaatimuksiin liittyvän teorian ja käytännön omaksuminen.

Kuljettajan on erityisesti kyettävä:

- ymmärtämään kuljettajan ammatin konkreettiset työedellytykset, ammatin merkitys ja sen ammatilliset ja henkilökohtaiset vaatimukset (pitkät työjaksot, poissaolo kotoa jne.),
 - soveltamaan henkilöstön turvallisuusmääräyksiä käytännössä,
 - tunnistamaan erityyppinen liikkuva kalusto,
 - tuntemaan työmenetelmät ja soveltamaan niitä tarkasti,
 - tuntemaan eri viiteasiakirjat ja ohjekirjat (liikenteen toimintaa koskevissa YTE:issä määritelty menettelyjä koskeva opas ja reittejä koskeva opas, kuljettajan käsikirja, korjauskäsikirja jne.),
 - oppimaan työskentelytavat, jotka soveltuvat turvallisuuteen olennaisesti vaikuttaviin tehtäviin,
 - tuntemaan menettelyt, joita sovelletaan henkilöonnettomuuksien tapahduttua,
 - erottamaan rautatieliikenteeseen yleisesti liittyvät riskit,
 - tuntemaan liikenneturvallisuuden periaatteet,
 - tuntemaan sähkötekniikan peruseriaatteet.
-

LIITE V

LIIKKUVAAN KALUSTOON LIITTYVÄ AMMATILLINEN TIETÄMYS JA TODISTUSTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Suoritettuaan liikkuvaan kalustoon liittyvän koulutuksen kuljettajan on kyettävä suorittamaan seuraavat tehtävät.

1. LÄHTÖÄ EDELTÄVÄT TESTIT JA TARKASTUKSET

Kuljettajan on kyettävä:

- kokoamaan tarvittavat asiakirjat ja varusteet,
- tarkistamaan vetoyksikön suorituskyky,
- tarkistamaan vetoyksikössä oleviin asiakirjoihin merkityt tiedot,
- varmistamaan tekemällä vaaditut tarkastukset ja testit, että vetoyksikkö pystyy tuottamaan tarvittavan vetovoiman ja että turvalaitteet toimivat,
- tarkistamaan säännösten mukaisten suoja- ja turvalaitteiden olemassaolo ja toimivuus veturia luovutettaessa tai ennen matkaa,
- huolehtimaan tarvittavista ennaltaehkäisevistä rutiinihuoltotehtävistä.

2. LIIKKUVAAN KALUSTOON LIITTYVÄ TIETÄMYS

Ajaakseen veturia kuljettajan on tunnettava kaikki käytössään olevat hallintalaitteet ja mittarit, erityisesti seuraaviin liittyvät:

- veto,
- jarrutus,
- liikenneturvallisuuteen liittyvät laitteet.

Havaitakseen ja paikantaakseen häiriöt liikkuvassa kalustossa, ilmoittaakseen niistä ja määrittääkseen, mitä vaaditaan niiden korjaamiseksi, sekä tietyissä tapauksissa tehdäkseen korjauksia, kuljettajan on tunnettava:

- mekaaniset rakenteet,
- jousitus- ja kytkentälaitteet,
- pyörästölaitteet,
- turvalaitteet,
- polttoainesäiliöt, polttoaineen syöttö, pakokaasujärjestelmä,
- liikkuvan kaluston sisä- ja ulkopuolella olevat merkinnät, erityisesti vaarallisten aineiden kuljetuksissa käytettävät merkinnät,
- kulunrekisteröintijärjestelmät,
- sähköiset ja paineilmajärjestelmät,
- virroitin- ja korkeajännitepiirit,
- viestintälaitteet (junan ja liikenteenohjauksen välinen radioyhteys jne.),
- kulunjärjestely,

- liikkuvan kaluston osatekijät, niiden merkitys ja vedettävän kaluston erityislaitteet, erityisesti järjestelmä junan pysäyttämiseksi tyhjentämällä jarrujohto,
- jarrujärjestelmä,
- vetoyksiköihin liittyvät erityisosat,
- voimansiirto, moottorit ja vaihteisto.

3. JARRUJEN TARKASTUS JA KOETTELU

Kuljettajan on kyettävä:

- tarkistamaan ja arvioimaan ennen lähtöä, että ajoneuvon asiakirjojen mukainen junan jarrutuskyky vastaa kyseisen reitin edellyttämää jarrutuskykyä,
- tarkistamaan vetoyksikön ja junan jarrujärjestelmän eri osien toiminta tarvittaessa ennen liikkeellelähtöä, liikkeellelähdön yhteydessä ja liikkeessä.

4. AJOMUOTO JA JUNAN SUURIN SALLITTU NOPEUS REITIN OMINAISUUKSIEN MUKAAN

Kuljettajan on kyettävä:

- ottamaan huomioon hänelle ennen lähtöä toimitetut tiedot,
- määrittämään junan ajomuoto ja suurin sallittu nopeus esimerkiksi nopeusrajoitusten, sääolosuhteiden tai opasteiden muutosten mukaan.

5. JUNAN AJAMINEN TAVALLA, JOKA EI VAHINGOITA LAITTEISTOJA EIKÄ KALUSTOA

Kuljettajan on kyettävä:

- käyttämään kaikkia käytössään olevia hallintalaitteita sovellettavien sääntöjen mukaisesti,
- panemaan juna liikkeelle ottaen huomioon pito- ja tehorajoitukset,
- käyttämään jarruja hidastamiseen ja pysäyttämiseen ottaen huomioon liikkuva kalusto ja laitteistot.

6. HÄIRIÖT

Kuljettajan on:

- kyettävä tähyttämään valppaasti havaitakseen poikkeukselliset tapahtumat junan kulkiessa,
- kyettävä tarkastamaan juna ja tunnistamaan häiriöihin viittaavat merkit, määrittelemään ne ja reagoimaan niiden vakavuuden mukaan sekä yrittämään korjata ne asettaen aina etusijalle rautatieliikenteen ja henkilöiden turvallisuuden,
- tunnettava käytössä olevat suojaamis- ja viestintäkeinot.

7. HÄTÄTILANTEET JA VAURIOT, TULIPALOT JA HENKILÖONNETTOMUUDET

Kuljettajan on:

- kyettävä ryhtymään toimiin junan suojaamiseksi ja antamaan hälytys henkilöonnettomuuden tapahduttua junassa,
- kyettävä määrittämään, kuljettaako juna vaarallisia aineita, ja yksilöimään ne junan asiakirjojen ja vaunuluetteloiden perusteella,
- tunnettava junan evakuointia koskevat menettelyt hätätilanteessa.

8. MATKAN JATKAMISEN EDELLYTYKSET KALUSTOVAURION JÄLKEEN

Kuljettajan on kyettävä onnettomuuden jälkeen arvioimaan, voidaanko kalustolla jatkaa matkaa ja millä edellytyksillä, sekä ilmoittamaan näistä edellytyksistä rataverkon haltijalle mahdollisimman pian.

Kuljettajan on kyettävä määrittämään, tarvitaanko asiantuntija-arviota, ennen kuin juna voi jatkaa matkaa.

9. JUNAN PAIKALLAANPYSYTTÄMINEN

Kuljettajan on kyettävä toteuttamaan toimenpiteet, joilla varmistetaan, että juna tai sen osa ei epäsuotuisimmissakaan oloissa lähde liikkeelle odottamattomasti.

Lisäksi kuljettajan on tunnettava toimenpiteet, joilla juna tai sen osa voidaan pysäyttää siinä tapauksessa, että se on lähtenyt odottamattomasti liikkeelle.

LIITE VI

RATAVERKKOON LIITTYVÄ AMMATILLINEN TIETÄMYS JA TODISTUSTA KOSKEVAT VAATIMUKSET**Rataverkkoon liittyvät aihepiirit**

1. JARRUTESTIT

Kuljettajan on kyettävä tarkistamaan ja laskemaan ennen lähtöä, että ajoneuvon asiakirjojen mukainen junan jarrutuskyky vastaa kyseisen reitin edellyttämää jarrutuskykyä.

2. LIIKENNÖINTIMUOTO JA JUNAN SUURIN SALLITTU NOPEUS REITIN OMINAISUUKSIIEN MUKAAN

Kuljettajan on kyettävä:

- ottamaan huomioon hänelle toimitetut tiedot, kuten nopeusrajoitukset ja opasteiden muutokset,
- määrittämään ajomuoto ja junan nopeusrajoitus reitin ominaisuuksien mukaan.

3. REITIN TUNTEMUS

Kuljettajan on kyettävä ennakoimaan ongelmia ja reagoimaan tavalla, joka on turvallisuuden ja muiden vaatimusten, kuten täsmällisyyden ja taloudellisten näkökohtien, kannalta soveltuva. Hänellä on siksi oltava perusteellinen tietämys reiteistä ja reitin laitteistoista sekä mahdollisesti sovituiista vaihtoehtoisista reiteistä.

Seuraavat näkökohdat ovat tärkeitä:

- liikennetilanne (raiteenvaihdot, rataosuuden liikennöinti yksiraiteisena jne.),
- reitin ja asiaankuuluvien asiakirjojen tarkistaminen,
- tietyille kuljetukselle soveltuvien raiteiden määrittäminen,
- sovellettavat liikennesäännöt ja opastejärjestelmän merkitys,
- liikenteenohjaustapa,
- suojastuksen tyyppi ja siihen liittyvät määräykset,
- rautatieliikennepaikkojen nimet, rautatieliikennepaikkojen ja liikenteenohjauskeskusten sijainti ja niiden paikantaminen matkan päästä ajotavan sovittamiseksi vastaavasti,
- opasteet siirryttäessä toiseen liikenne- tai energiansyöttöjärjestelmään,
- kuljettajan ajamien eri junaluokkien nopeusrajoitukset,
- raiteen pituusprofiilit,
- erityiset jarrutusolot esimerkiksi radalla, jossa on jyrkkä lasku,
- liikenteen erityistekijät: erityisopasteet tai -kilvet, lähdön erityisedellytykset jne.

4. TURVALLISUUSÄÄNNÖT

Kuljettajan on kyettävä:

- panemaan juna liikkeelle vasta kun säädetyt edellytykset ovat täyttyneet (aikataulu, lähtökäsky tai -opaste, tarvittaessa opasteiden käyttäminen jne.),
- seuraamaan radanvarren ja ohjaamon opasteita, tulkitsemaan niitä välittömästi ja virheettömästi ja toimimaan niiden mukaan,
- kuljettamaan junaa turvallisesti erityisten ajomuotojen mukaisesti: käskystä noudatettavat erityiset ajomuodot, tilapäiset nopeusrajoitukset, ajaminen päinvastaiseen suuntaan, pysähtymisopasteiden ohittamisen salliminen vaaratilanteessa, järjesteleminen, kääntyminen, junan kuljettaminen rakennustyömaan läpi jne.,
- noudattamaan aikataulun mukaisia ja täydentäviä pysäytyksiä ja tarvittaessa suorittamaan matkustajien palveluun liittyvät lisätehtävät pysähtymisten aikana, erityisesti ovien avaaminen ja sulkeminen.

5. JUNAN KULJETTAMINEN

Kuljettajan on kyettävä:

- tietämään joka hetki junan sijainti reitillä, jota se kulkee,
- käyttämään jarruja hidastamiseen ja pysäyttämiseen ottaen huomioon liikkuva kalusto ja laitteistot,
- säätämään junan kulkua aikataulun ja mahdollisten energiansäästöä koskevien määräysten mukaisesti ottaen huomioon vetoyksikön, junan, reitin ja ympäristön ominaisuudet.

6. HÄIRIÖT

Kuljettajan on kyettävä:

- seuraamaan siinä määrin kuin junan kuljettaminen sallii rataverkkoon ja ympäristöön liittyviä poikkeuksellisia tapahtumia: opasteet, rata, energiansyöttö, tasoristeykset, radan ympäristö, muu liikenne,
- määrittämään etäisyydet esteistä,
- ilmoittamaan rataverkon haltijalle mahdollisimman pian havaittujen häiriöiden paikasta ja luonteesta varmistuen siitä, että tämä ilmoitus on ymmärretty,
- rataverkon huomioon ottaen varmistamaan liikenteen ja henkilöiden turvallisuus tai käynnistämään toimenpiteet sen varmistamiseksi aina, kun tämä on tarpeen.

7. HÄTÄTILANTEET JA VAURIOT, TULIPALOT JA HENKILÖONNETTOMUUDET

Kuljettajan on kyettävä:

- ryhtymään toimiin junan suojaamiseksi ja antamaan hälytys henkilöonnettomuuden tapahduttua,
- päättämään, mihin juna on pysäytettävä tulipalon tapauksessa, ja auttamaan tarvittaessa matkustajien evakuoimisessa,
- antamaan mahdollisimman pian hyödyllistä tietoa tulipalosta, jos kuljettaja ei voi saada paloa hallintaan yksin,
- ilmoittamaan näistä edellytyksistä rataverkon haltijalle mahdollisimman pian,
- arvioimaan, salliiko rataverkko matkan jatkamisen ja millä edellytyksillä.

8. KIELIKOE

Kuljettajilla, joiden on viestittävä rataverkon haltijan kanssa turvallisuuden kannalta keskeisistä seikoista, on oltava asianomaisen rataverkon haltijan ilmoittaman kielen taito. Kielitaidon on oltava sellainen, että kuljettaja voi kommunikoida aktiivisesti ja tehokkaasti rutiinitilanteissa, vaikeissa tilanteissa ja hätätapauksissa.

Kuljettajan on kyettävä käyttämään liikenteen toimintaa koskevissa YTE:issä määriteltyjä viestejä ja viestintämenetelmää. Kuljettajan on kyettävä kommunikoimaan jäljempänä olevan taulukon 3 tason mukaisesti:

Kieli- ja viestintätasot

Suullinen kielitaito voidaan jakaa viiteen tasoon:

Taso	Kuvaus
5	<ul style="list-style-type: none"> — pystyy mukauttamaan puhetyylinsä eri tilanteisiin — pystyy esittämään mielipiteensä — pystyy neuvottelemaan — pystyy vakuuttamaan — pystyy antamaan neuvoja
4	<ul style="list-style-type: none"> — pystyy toimimaan täysin odottamattomissa tilanteissa — pystyy tekemään oletuksia — pystyy esittämään perustellun mielipiteen
3	<ul style="list-style-type: none"> — pystyy toiminaan käytännön tilanteissa, joissa on sattunut jotakin odottamatonta — pystyy kuvailemaan — pystyy käymään yksinkertaista keskustelua
2	<ul style="list-style-type: none"> — pystyy toimimaan yksinkertaisissa käytännön tilanteissa — pystyy esittämään kysymyksiä — pystyy vastaamaan kysymyksiin
1	<ul style="list-style-type: none"> — pystyy käyttämään ulkoa opittuja lauseita

*LIITE VII***KOKEIDEN UUSIMINEN**

Määräaikaiset kokeet on uusittava vähintään seuraavin väliajoin:

- a) kielitaito (vain muille kuin kieltä äidinkielenään puhuville): joka kolmas vuosi tai aina yli vuoden poissaolon jälkeen;
 - b) rataverkon tuntemus (mukaan lukien reittien ja toimintasääntöjen tuntemus): joka kolmas vuosi tai aina kyseiseltä reitiltä yli vuoden poissaolon jälkeen;
 - c) liikkuvan kaluston tuntemus: joka kolmas vuosi.
-